

Redakcijos skiltis

Pirmosios aukos

Na, štai ir įvyko, nugriaudėjo Kauno gatvėmis dūdų orkestrais. Taip. XIV Lituaniconas prasidėjo. Apie 20 val. vakaro visose salėse užfiksuota apie 200 dalyvių. Apie, nes visų tiksliai suskaičiuoti nepavyko, kadangi žmonės Lietuvoje išdidūs ir skaičiuojami nesileidžia, vos tik kas - puola į akis, kardais ir kirviais mojuoja... Iškart tapo akivaizdu, kad populiariausia vieta Kaune tapo „Merkurijuje“ įsikūrusi „Media“, kur buvo perkami sidras, koka kola, starka ir panašūs skrandžio „gavikliai“. Pasekmių ilgai laukti nereikėjo... Kautynėse pralietas ir pirmasis kraujas – prakirstas Orko antakis. Atskiro paminėjimo

nusipelno dviejų pamišusių motorolerių sporto gerbėjų užsispyrimas įveikti atstumą nuo Vilniaus iki Kauno.

Vakaras įsisiūbavo ir įgavo pagreitį. Netgi kukliame redakcijos kampelyje (už nuopelnus fendo-mui nuleistam į „Pragarą“) virė aktyvus gyvenimas, lindo įvairūs laukti ir nelaukti žmonės. Už dėmesį Jums reiškiamo nuoširdžią padėką (grasiniama ypač nusipelnusiems bus perduoti asmeniškai). Artimiausiam numeryje skelbsime blogiečių sąrašą su nuotraukomis ir siūlysiame užmokestį už jų galvas. Sekite spaudą.

Zol

Sportas reikalauja aukų.

kiu nuotr.

Raww

Svajonė

Apsakymas jau buvo publikuotas interneto svetainėje <http://fantasy.fantastika.lt/>

- Tu įsitikinęs, kad tai - ta skylutė? - paklausė drakono patelė.

Ji žvairai žiūrėjo į mažytę adatą, kurią laikė negrabios goblino rankos.

- Aš negaliu jos net išžiūrėti, - gailiai ištarė patelė.

- Ta, - tvirtai pareiškė goblinas. - Burtininkas juk aiškiai pasakė - "tada, kai drakonas pralįs pro adatos skylutę".

- Bet aš net ne drakonas, - patelės balsas nė kiek nesustiprėjo, - aš drakonė...

- Džilda, kai raganos naudoja

šikšnosparnio sparnelį, jos nesi-aiškina, tai šikšnosparnio ar šikšnosparnės dalis, - atrėmė goblinas.

- Bet aš negaliu, Jeremijau! - vos neverkė Džilda. - Aš nepralįsiu!

- Tu turi pamėginti, - atkliai įtikinėjo goblinas. - Dėl mūsų meilės.

Drakonė atsiduso ir primerkusi akis įsipitrijo į adatos skylutę. Ji, regis, nejudėjo ir nekvėpavo išsisaugant, tačiau staiga vėl garsiai atsiduso ir ištarė:

- Negaliu. Na, kodėl neužtenka perkšti žvyną? Mes jį sulankstyti...

Nukelta į 3 p.

Paskaitos, susitikimai ir dalis diskusijų vyks konferencijų salėje, taip vadinamame **Dievų priimamajame**. Filmai, akcijos ir visokios atrakcijos bei kita dalis diskusijų vyks restorano pagrindinėje salėje, vadinamojoje **Skaistykloje**. Žaidėjai bazuosis **Rojuje** ir **Pragare**, kitaip sakant, biliardinėje (žaidimams bus paruošti 3 biliardo stalai, uždengti plokštėmis) ir rūsyje. Visokie kiti veiksmai vyks kiemelyje (kitaip - **Valhaloje**).

Atrakcija

Viduramžių kovų inscenizacija "Pilies vartų paėmimas"

Vieta: Vieniybės aikštė (200m į pietus nuo Žurnalistų namų)

Laikas: šiandien, 14.00 val.

Visame pasaulyje egzistuoja gyvosios istorijos klubai, kurie pritraukia daug žmonių, besidominčių istorija. Tai žmonės, kurie domisi ne tik sausais istoriniais faktais, bet ir senųjų laikų realybe - žmonių buitimi, kovomis, gyvenimu. Jie bando atkurti senus autentiškus dalykus, parodyti juos visuomenei, sudominti. Tai žmonės, kurie inscenizuoja mūšius, stato netgi butaforines pilies, rodo visuomenei senovinius amatus.

Konvento metu Vieniybės a. bus pabandyta atkurti bent dalelę istorijos - vyks inscenizuotas viduramžių mūšis "Pilies vartų

paėmimas". Bus vaizduojamas dviejų priešišku kariuomenių susidūrimas. Bus demonstruojamas

ne tik masinis teatralizuotas mūšis, bet ir parodomosios karių dvikovos.

Nuotrauka iš eilinės treniruotės prieš lauko žaidynes.

EvilAngel nuotr.

Walter Jon Williams

Mintys apie mokslinės fantastikos kultūrą

Lekcija skaityta 2000 m. rugpjūčio 2-6 dienomis Gdynėje Eurocono metu.

Iš anglų kalbos vertė Edvardas Vaišvila.

Pabaiga. Pradžia "Express biuletenio" Nr. 01 (penktadieniniame numeryje)

JAV egzistuoja didelė organizacija-brolija, vadinama Senuoju Mistinės Šventyklos Ordinu, kurią tarp kitko, įkūrė Pilietinio karo generolas Lew Wallace, "Ben Huro" autorius. Šventyklos šalininkus sudaro vien tik vyrai, 33 laipsnio masonai, kurie rengiasi kaip arabai, taip apsitaisę žygiuoja paraduose; ir kurie yra pagarsėję tuo, kad mėgsta išpūdingai ir viešai nusigerti, dažnai didelėmis miniomis.

Tenka pastebėti, kad Šventyklos šalininkai laiko save normaliais - vyraujančio amerikiečių gyvenimo būdo srovės dalimi. Dėl kažkokių priežasčių Amerikos MF fanai laiko save išsėjančiais už amerikietiškos normos ribų, nors jie toli gražu nėra tokie ekscentriški, kaip Šventyklos pasekėjai. Tai paprasčiausiai svarbi jų įvaizdžio dalis, ir ji turi pastebimą įtaką Mokslinės Fantastikos kaimo gyventojų bendravimui su esančiais ne jų bendruomenėje.

Taigi, į tokią bendruomenę aš atėjau 1972m.: protingą, pasikliaujančią savimi, pasitikinčią savais sprendimais ir tradicijomis. Išoriniame pasaulyje mokslinė fantastika buvo vis labiau pripažįstama, nors MF kaimelis dažniausiai tam buvo abejingas. Tuo metu Mokslinės Fantastikos kaimelio gyventojais save laikė tūkstančiai žmonių, daugelis iš jų turėjo gerą išsilavinimą, ir nors mes visi sutarėme, kad socialinių pasikeitimų variklis yra

technologija, jų požiūriai į MF ir pasaulį buvo labai įvairūs.

Tačiau buvo ir keletas bendrų "aklų dėmių". Tai jau tapo nuvalkiota tiesa, kad nei vienoje iš tūkstančių istorijų, pasakojančių apie pirmąjį nusileidimą Mėnulyje, neužsimenama, kad tai bus padaryta gyvai transliuojant televizijai. Kaip ir daugelis nuvalkiotų tiesų, ši tiesa nėra visiškai teisinga - buvo bent jau viena istorija, kurioje veikė gyva televizija, tačiau bet koku atveju, šis aplaidumas yra pakankamai keistas ir parodo savotiškai pastovų MF pasikliovimą senomis informacijos sklaidimo priemonėmis, o būtent, rašytiniu žodžiu. Galbūt būtent dėl daugybės valandų, praleistų prie mimeografo aparatų, nei vienas MF kaimelio gyventojas nesuvokė artėjančio masinių komunikacijų galios padidėjimo ir globalizavimosi. Negaliu prisiminti nė vieno apsakymo apie ateitį, kuris nurodytų, kad ateitis visam pasauliui bus rodoma gyvai, per 500 TV kanalų. Keista, juk virtualųjį Mokslinės Fantastikos kaimelį sukūrė primityvioji žiniasklaida, o atrodo, kad modernioji komunikacija grasina jį užgožti. Dar keisčiau dėl to, kad tokia nežabota pasaulinės žiniasklaidos šventė, kokia tapo princesės Dianos mirtis, galėjo būti puiki medžiaga kandiems 1950-ųjų satyrikams, tokiems kaip Fred Pohlai bei Cyril Kornbluthas.

Taigi Mokslinės Fantastikos kaimui didžiausią grėsmę kėlė pačios technologijos vystymasis. Trumpai tariant, tiek technologija, tiek isto-

rija vystėsi visiškai kitaip, nei manė MF. Keletas mokslinės fantastikos apsakymų numanė, kad nusileidimą mėnulyje stebės televizija, tačiau nei vienas nenuspėjo, kad po kelių sėkmingų kelionių į mėnulį jos bus nutrauktos. MF išivaizdavo milžiniškus kompiuterius, priklausančius pramonininkams ar vyriausybei, kurie kontroliuotų ištisus miestus, bet ne milijonus atskirų, pasauliniu tinklu sujungtų kompiuterių, priklausančių paprastiesiems žmonėms. MF išivaizdavo šaltai apskaičiuojančias pasaulines tironijas, bet ne socialdemokratinės valstybes, kurių gyventojams per prievartą kemsama milijonai valandų žiniasklaidos programavimo, siekiant paversti juos godžiais vartotojais. MF vaizdavo pasaulinę civilizaciją ir kultūrą, nepaprastai panašią į šiuolaikinės Šiaurės Amerikos kultūrą, arba Šaltąjį Karą, besitęsiantį net tolimiausioje ateityje. Nei vienas iš šių dalykų neįvyko, ir neatrodo, kad įvyktų.

Tačiau jie vis dar sudaro mokslinės fantastikos medžiagą. Technologijos pralenkė literatūrą, kuri turėjo padėti savo skaitytojams susitvarkyti su technologija.

Pagrindinis MF atsakas į šią dilemą buvo jos ignoravimas. Ir toliau rašomi apsakymai, kurie išlieka tradiciniai. Nuolat tenka skaityti knygas - naujas knygas - kuriose aprašyta ateities technologija jau yra atgyvenusi, lyginant su tuo, ką mes galime padaryti dabar ar galė-

Nukelta į 2 p.

Mintys apie mokslinės fantastikos kultūrą

Atkelta iš 1 p.

sime padaryti artimiausioje ateityje. Tarp kitko, aš irgi negaliu išvengti panašios kritikos: atsimenu, pasiūniau leidėjui užbaigtą rankraštį, nors didžiai apgailestaudamas supratau, kad ten aprašoma technologija ir veiksmo aplinkybės buvo, deja, XX amžiaus.

Mokslinės fantastikos kultūra pradeda persmelkti didžiulę nostalgiją. Tiek skaitytojai, tiek rašytojai ilgisi ateities, kurią jie žinojo ateisiant, kai buvo jauni. Mes matėme, kaip autoriai naudoja visokias gudrybes, kad galėtų perpasakoti seno tipo istorijas. Dažnai pasitaiko galaktinis holokaustas, kuris kažkokiu būdu priverčia vėl iškilti feodalizmą - juk tradiciniai galaktikos imperatoriai ir jų dvarai, sudaryti iš žvaigždžių hercogų bei grafų, yra žymiai seksualesni ir nedoresni, nei mūsų pačių blogasis imperatorius Bill Gatesas. Kilo alternatyvių istorijų bumai, kur praeitis gali būti taip pertvarkoma, kad garantuotų patogesnę dabartį. O kai kurie rašytojai paprasčiausiai rašo apsakymus, kurie pasakoja apie *senus apsakymus*, panašiai kaip James Patrick Kelly kūrinys "Think Like a Dinosaur" ("Galvoti kaip dinosauros"), kuris laimėjo HUGO, atkartodamas "The Cold Equations" ("Šaltų lygčių") temą, arba Alleno Steele "The Death of Captain Future" ("Kapitono Ateities mirtis"), labai nemaloni istorija apie tai, kas atsitinka, jei augdamas per daug skaitai Edmond Hamiltoną. Šis grįžtamumas yra labai keistas literatūros, kuri didžiuojasi naujovių aukštinimu, bruožas.

Bet tai nėra taip svarbu, palyginus su pagrindine grėsme Mokslinės Fantastikos kaimeliui, kuri kyli iš tos žiniasklaidos srities, kurią tradicinė MF mažiausiai mėgo ir suprato, - filmų ir televizijos. Žiniasklaida ryja MF - ryja MF tiesiog sunkvežimiais - o tai, ką ji "atryja", ne visada būna labai gražu. Jei jau prašnekom apie Edmond

Hamiltoną, jo kūrinys gan gerai buvo atgamintas "Žvaigždžių karuose", kuriems pavyko perkelti į ekraną tas MF formas, kurios jau penkiasdešimt metų buvo palaidotos.

Tačiau ypatingai grėsminga "Star Trek" sėkmė. Žinoma, labai sunku kurti kassavaitines televizijos serijas - reikia labai labai greitai rašyti, filmuoti ir montuoti, taigi panaudojama bet kas, galintis padėti tai padaryti. Tai nieko blogo - idėjos niekam nepriklauso, negali joms uždėti autorių teisių ženklų.

Bet kai kur "Star Trek" transliuojamas kiekvieną valandą kiekvieną dieną. O paskutinis "Žvaigždžių karų" filmas pirmą savo rodymo savaitę sutraukė daugiau žiūrovų, negu kada nors skaičius mokslinės fantastikos romaną. Visa tai rodo, kad vis daugiau žmonių susipažįsta su moksline fantastika pirmiausia per TV ir filmus, o ne per knygas.

Taip iškyla problema rašytinei MF, paprasčiausiai vien tik dėl to, kad kiekvieną kartą, kai per televiziją rodoma "Star Trek" serija, tai virsta didžiule, valandos trukmės reklama trekinei fantastikai, kuri, kaip ir visa kita žiniasklaidos fantastika, išstumia iš lentynų tikrąją MF. Tačiau tai nėra mano kalbos objektas - nusiskundimai žiniasklaidinei fantastikai būtų pernelyg jau panašūs į inkštimą. Norėčiau pakalbėti apie tai, kas vyksta su Mokslinės Fantastikos Kultūra.

Egzistuoja dvi priežastys, kodėl masinės informacijos priemonių MF kelia sunkumų Mokslinės Fantastikos Kultūrai. Pirmą, kaip pastebėjo Marshall McLuhanas, televizija sulėkština visų transliuojamų dalykų poveikį: viskas tampa vienodai svarbu. "Star Trek" pateikiamas taip pat reikšmingai, kaip ir princesės Dianos mirtis, arba genocidas Ruandoje kartu su vidurių paleidžiančių vaistų ir dantis tvirtinančių priemonių reklama, kuri remia žinių apie žudynes Ruandoje programą. Beje, Pasauliniame

Voratinklyje šis poveikio vienodumas dar didesnis: ten vienodai rimtai skelbiami Baltųjų Rūmų biuleteniai, naujų mokslinės fantastikos romanų reklamos, diskusijos apie piramidžių galią, mano asmeninis tinklapis [www.walterjonwilliams.net] ir ilgiausios tirados kažkokio asmens, tikinčio, kad vyriausybė jo kairiajame sėdmenyje implantavo mikroschemą, kurios pagalba juodi vyriausybiniai malūnparniai galėjo jį sekti kur jis beietų, kol galiausiai jis juos apmovė, pradėdamas nešioti alavo folijos apatines kelnaites.

Žiniasklaida ne tik suvienodina poveikį, ji taip pat pateikia auditorijai mokslinę fantastiką be Mokslinės Fantastikos Kultūros, jos istorijos ir mokslofantastinio pasaulėvaizdžio, kuriuos taip kruopščiai per pastaruosius šešiasdešimt ar septyniasdešimt metų nukalė, sukūrė pasišventę fanatikai, iki kelių klampoję gličiuose hektografų skysčiuose. Mokslinės Fantastikos Kultūra pateikia darbą jo kontekste, susieja jį su kitais darbais, tradicinėmis mokslinės fantastikos temomis, individualių redaktorių ir žurnalų įnašu. Viso to neišvengiamai nerazite žiniasklaidinėje MF, kuri - taip pat neišvengiamai - žiūri į MF kaip į dovanų maišelį, pilną idėjų, kuriomis remiantis galima šią savaitę ir vėl siūsti kapitoną Janeway į pavojų.

Viso to pasekmė tokia, kad žiniasklaidinė MF, kiek tai liečia Mokslinės Fantastikos Kultūrą, beveik neturi turinio. Pakankamai įdomu tai, kad šis mokslinės fantastikos atitolinimas nuo jos šaknų, kartu su žiniasklaidos nulėkštintu poveikiu, pagimdė naują literatūros atšaką, kuri MF idėjas traktuoja - atsietai nuo pirminio konteksto - kaip populiariosios kultūros elementus, daugiau ar mažiau lygiaverčius kitiems populiariosios kultūros elementams (taip pat susirinktiems iš žiniasklaidos). Bruce Sterlingas pavadino šią literatūrą "slipstream" [pažodžiui - "sūku-

riuotas srautas", kurį paskui save palieka praskrendantis lėktuvas ar pravažiuojanti mašina]. Tikras Mokslinės Fantastikos kaimelio gyventojas turėtų iš aukšto žiūrėti į darbą, kuriame yra tiek MF elementai, tiek NSO, kadangi dėl tam tikro susitarimo, kuris padėjo susikurti Mokslinės Fantastikos Kultūrai, NSO yra laikomi pernelyg iracionaliais tikrai MF (akivaizdu, kad tokiais nelaikomos laiko kelionės ir greitesni už šviesą laivai). Tačiau tokiems slipstreamo romanistams, kaip David Foster Wallace ar Ted Mooney, kurie nežino ir nesidomi MF kultūros diktuojamomis taisyklėmis, nieko nereiškia naudoti MF tropus šalia NSO, ječių, princesės Dianos angeliškų pasirodymų, vidurių paleidžiančių vaistų ir dantis stiprinančių priemonių reklamų bei kitų populiarių bulvarinių laikraščių pasaulio emanacijų. Visa tai pasirodo per tą patį platinimo kanalą, būtent, televiziją, ir tampa klasingų postmodernių rašytojų grobiu.

Tai kurgi po viso to galima rasti Mokslinės Fantastikos kaimelį? Kaip bebūtų keista, beveik ten pat, kur aš jį radau beveik prieš trisdešimt metų. Mokslinės Fantastikos kaimelio gyventojams labai gerai sekasi ignoruoti tuos dalykus, kurie jų nedomina. Tačiau dabar Mokslinės Fantastikos kaimas turi keletą didelių ir naujų kaimynų.

Jei panorėsite, išivaizduokite dievobaimingus Anaheimo gyventojus, dabar priverstus per petį žvilgčioti į Disneylando rūmus, iškilusius virš jų apelsinmedžių sodelių. Panašiai Mokslinės Fantastikos kaimo gyventojai yra priversti žiūrėti į Media City (Žiniasklaidos Miestą), žibančius dangoraižių ir šviesos bei šlovės mikrorajonus, iškilusius virš jų namų, vietą, žymiai turtingesnę ir geriau žinomą, nei Mokslinės Fantastikos kaimas. Tačiau, kaip bebūtų keista, Media City gyventojai reguliariai suplūsta į Mokslinės Fantastikos kaimą, kad nusunktų jo turinį, kartais nepa-

prastai gerai sumokėdami, kartais neduodami nė cento.

Mokslinės Fantastikos kaimo orbitoje skrieja kiti palydovai. Ten yra Kūrybinė Anachronistinė Pilis, LARPlandas, Game City (Žaidimų Miestas), MUDvilis, ir netgi keistas kaimelis, mėgdžiojantis anglišką, kur žmonės susirenka pašokti; tokiais mėgavosi Anglijos kaimo diduomenė prieš kokius 200 metų. Ką visa tai turi bendro su moksline fantastika, galima tik spėlioti, tačiau visiems smagu ten leisti laiką, tai kodėl gi ne?

Nors Mokslinės Fantastikos kaimas dabar yra didesnis ir įvairesnis, jame vis dar laikomasi tų pačių standartų ir prietarų, kuriuos aš prisimenu nuo 1972. Deja, jau nebeužtenka tų pačių 150 knygų. Dabar MF sritis yra didžiulė, ir net stropiausi skaitytojai negali jos visos aprėpti. Be to, didžiosios šios srities klasikinių kūrinių dalies, kaip bebūtų gaila, niekas nebeleidžia ir jų sunku gauti. Visgi, visi lieka tokiais žmonėmis, kurie skaito tokios rūšies literatūrą kaip mokslinė fantastika, taigi, lankydamasis konventuose, aš vis dar jaučiuosi kaip namie. Be to, kartais susitinku žmonių, kurie yra perskaitę mano knygas, o tai retas ir laukiamas malonumas.

Kelių kartų fanų ir rašytojų nustatyti standartai ir susitarimai vis dar galioja.

Mokslinės Fantastikos Kultūra vis dar yra tai, kuo buvo pradžioje - mažos entuziastų, kurie visa tai daro dėl meilės MF, grupės produktas. Jei jums rūpi pinigai, geriau jau dumkit į Media City, kad galėtumėt šokti pagal milijonus dolerių kainuojančias melodijas su Persimetėliais. Kaimas vis dar yra provincialus, vis dar didžiuojasi savo pradininkų paveldu ir jį vis dar ignoruoja bei jo nesupranta likusi pasaulio dalis.

Bet tebūsiu prakeiktas, jei man tai rūpi. Mokslinės Fantastikos Kultūra vis dar yra *mano* kultūra, ir aš liksiu su ja.

Nuotraukos, ik... nuotraukos

Iš fenzinų archyvų

Fenikso Plunksna

Edvinas Klimenka-Fox'as

aNkelano vieNybė

(Ištrauka. Buvo spausdintas „Fenikso plunksnoje“ Nr. 15. 2001 m. Visą galima perskaityti <http://www2.omnitel.net/fenikas/> prie kūrybos)

Per tuos minkštakūnpalaikius žemiečius mūsų tauta prarado savas tradicijas. Jie čionai atsidangino, Ankelanas žino, iš kurio visatos krašto. Jie mums atnešė tą savo suknistą civilizaciją.

Aš taip ir nesupratau, ką jie vadina civilizacijos vardu. Atitrūkimą nuo gamtos?

Mūsų planetos gamtinių išteklių išnaikinimą? Bėgimą nuo savęs?

Dar atmenu tuos laikus, kai menžanai gyveno taikoje su Ankelanu (žemiečiai tai vadintų: motušė gamta/gimtoji planeta/Dievas).

Atsimenu, kaip žemiečiai išmokė žudyti. Žudė jie. Žudėm ir mes, kol nebeliko, ką žudyti... Buvome pagauti kažkokio beprotiško azarto. Mums patiko tai, ką jie vadino medžiokle. Bet štai Ankelane neliko nieko, ką galima žudyti, ką galima eksportuoti. Jie išskrido. Ankelane likome tik mes - menžanai...

Fotoreportažas

Karo lauko ligoninės priimamasis arba kaip fantastai supranta linksmybes

Pagrindinis konvento organizatorius Pranas Šarpnickis pri-
stato Laru kaip seksualiausių organizatorę.

Dėl nakvynės visuomet reikia
tartis su Sigute.

Sportas - sveikata. Belaukiant ko nors įdomaus galima ir savų atrakcijų prisigalvoti.

Manto Puidos nuotr.

Svajonė

Atkelta iš 1 p.

Goblinas sunkiai, lyg staiga jo pečius būtų užgriuvusi sunki našta, sudribo ant žemės.

- Atleisk, tu iš tikrųjų to negali. Piktasis burtininkas tik pasi-juokė iš mūsų.

- Nesuprantu, - lūžtančiu balsu prabilo drakonė, - na, nejaugi jam sunku paversti tave drakonu. Arba mane - gobline? Juk jis toks galingas. Aš mačiau, kaip jis į dulkes pavertė ištisą kaimą! Mačiau, kaip dėl jo burtų kariūnas virto negyvu akmeniu. Regėjau paukštį, prikeltą iš mirusiųjų. Jis galingiausias burtininkas, kokį esu mačiusi!

Jeremijus tyliai pratarė:

- Aš pažįstu du baltuosius burtininkus. Jie nesugebės pakeisti mūsų išvaizdos, bet gal paprašyti, kad padidintų adatą? Arba sumažintų tave?

Džilda su viltimi pašoko:

- O jis nepamanys, jog mes sukčiaujam?

- Grįžkim pas jį ir paklauskim! - pasiūlė goblinas.

Sparnuotoji drakonė neužtruko nuskraidinti gobliną prie piktojo burtininko buveinės.

- Aš norėjau paklausti, - nusižeminęs kalbėjo Jeremijus, kai tik juodai apsitašęs vyras peržengė slenkstį ir išėjo į pievelę, - ar bus sąžininga, jei kas nors užburs adatą, kad ji padidėtų, ir tada drakonai pralįs pro skylutę?

- Silpnapročiai! - nusikvatojo burtininkas, - jūs išties tikitės, kad aš užsiimsiu jūsų kvailomis problemomis? Kad padarysiu tave štai tokį?

Jis sudėstė rankomis vieną iš savo paslaptinių ženklų, kurį padėdėjo nesuprantamos kalbos fraze, ...ir šalia Džildos vietoj kreivanosio goblino stovėjo išvaiz-

dus jaunas drakonai, kuris, negalėdamas patikėti naująja išvaizda, išskėtė sparnus ir susižavėjęs juos apžiūrino.

Džilda vos neištirpo iš laimės, tačiau vyras vėl kažką subumbėjo, ir gražuolis drakonai atvirto į susikūpinusį gobliną.

- Niekada! - piktai nusikvatojo burtininkas. - Niekada nepildysiu kvailių jūsų norų! Ir nereikia suprasti manęs taip pažodžiui! Kad ir tris, kad ir trylika kartų pralįs drakonai pro adatos skylutę, aš šito išgamos nepaversiu drakonu!

Abu įsimylėjęliai visiškai sugniuždyti žvelgė į žemę po kojomis.

- Todėl, kad aš to nenoriu! - negalėjo nurimti burtininkas. - Todėl, kad man tas neįdomu! Todėl, kad viską darau savaip!

Jis lyg ir susiruošė eiti namo, tačiau stabtelėjo ir vėl piktai nusiuko ištarė:

- Bet pasitycioti iš jūsų aš galiu bet kada!

Akimirksnis - ir vėl šalia Džildos stovėjo pasakiško grožio drakonai.

- Norėtum toks likti? - nekaltai paklausė burtininkas ir nusikvatojo. - Nepavyks!

Meskite tą kvailų sumanymą iš tuščių moliūgų, kuriuos vadinate galvomis!

Norite būti drakonai? Cha, tik per mano lavoną!

Ir tada drakono patelė kvėptelėjo. Nestipriai. Vos vos. Tačiau to užteko, kad užsiliepsnotų burtininko namas, o pats žmogus taptų tik apanglėjusiu lavonu.

- Bet juk jis pats pasakė! - kaltai pažvelgė Džilda į žalias savojo išrinktojo akis. Ir lengvu sparno mostu pakvietė Jeremijų skristi paskui ją. Į vaikišką dangaus mėlynę. Į išsvajotą gyvenimą.

Literatūrinės gladiatorių kautynės Skaistrykloje

Raudonkepuraitė 2003 (taipina Bangis)

- Kur trauki, mergaite? - nuai-
dejo piktas ir valdingas balsas.

Raudonkepuraitė apsižvalge - pilkose sutemose negalėjo nieko izhvelgt: rodos, balsas sklido ish visu pusiū.

- Dar syki klausiu - kur trauki? - tas pats plieninis balsas pa-

kartojo klausima.

Raudonkepuraitė, pabande spėti:

- Pas senele...

- Kur ji gyvena? - ishyk seke dar vienas klausimas.

Mergina susimaste. Atsakyti tiesa (ar tai, kas panashu I tiesa shiame beprotishkame pasaulyje)?

- <http://info.fantastika.lt/senele.html>, - tarsi mintinai ishmoktus poterius ishyphskino mergina.

- Password incorrect, - tuoj pat pasigirdo plieninis, bejausmis balsas.

- E-e, - pasipiktino Raudonkepuraitė, - ash dar nepasakiau slaptazhodzhio...

- Ane? - perklause sistema.

- Ane, ane, - piktai pakartojo mergina. - Juk net login'o nepasiteiravai...

- O'K, O'K... - nusileido nematomas balsas. - Sistema VILKAS. Login?

- Raudonkepuraitė.

- Password?

- Senele.

- Incorrect password. Please, try again.

- Kas per velniava? Uzh shita slaptazhodi sumokejau du gabalus...

- Tik nesakyk, kad mokejai Bobiui Vienaakiui... - ish tushtumos nuskardejo balsas.

- Na...

- Cha-cha... - regis, pilka erdve, supnati i kiberderdve panirusia Raudonkepuraitė, visa suvirpejo nuo beprotishko kvatojimo. - Bobiui Vienaakiui... negaliu patikėti, kad kazhkas vis dar pakliuva an jo kabliuko.

Raudonkepuraitė 2003 m. gegužė 16 d. (mistaipina Maumuliz)

Artimos ateities istorija

Ash ieinu i kambari - letai, nedrasiai. Ji guli. Guli uzmerktomis akimis. Bet mane isshgirsta.

- Anukele?

Ash prieinu prie lovos:

- Taip, senele?

- Prisesk, vaikuti, prisesk.

Jos akys spinduliuoja ramybe ir ishminti, taciau rankos - jos suvytusios it pernyksiu veliniu gelses.

- Kvieta, mociute?

- Kvieciau, mano Rau, tikrai kvieciau. Ar siandien geguzes 16?

- Taip, senele

- Ar sienadien Kaune vyksta LituaniconasSZ?

- Taip, senele.

- Tada klausyk. Tada, kai ash buvau mazha mergaite, shtias pasaulis buvo visishkai kitoks. Absoliuchiai kitoks. Jame buvo zholes.

- Ir dabar yra, seneleA

- Ne, zolesA Tirkos zoles, o ne tos, kuria rukaiA

- Taip, senele.

- Ir gatvemios vaiksiojo zmones.

Kauno inteligentas Bangis turbūt jau įtaria būsimą degtinės butelio sudaužymą (redakcija liūdi kartu).

- Taip, senele.

- Bet... Visto to nebera. Viso to ž- NEBERA

“Kliedi, vargshele...”

- Taciau viska galima sugrazinti.

- Ka, senele?

- ViskasA

Ji ishtiesia delna. O ten - mamamia, melynna piliuleA

Vilniaus barbaras Maumuliz.
Manto Puidos nuotr.

Odinas

Nauji veidai festivalio metu

Labas. Kaip tave vadinti?

Ignas Babušis – Snowcow.

Ar pirmą kartą dalyvauji konvente, kokie įspūdžiai?

Dalyvauju pirmą kartą, kol kas įspūdžiai patys geriausi (*Sulauk konvento pabaigos, įspūdžiai pasikeis*).

Kaip sužinotai apie Lituanicono egzistavimą?

Esu įsirašęs į sf_and_f konfenciją, ten pasirodė informacija apie šį fantastų suvažiavimą.

Nuėjau į oficialią Lituanicono svetainę ir ten radau mane dominančią informaciją.

Kokių specifinių hobį turi?

Šiaip rašau, fotografuoju. Savo kūrybos niekur nepublikavau (Vienžo, žalias fantastikoj).

Visuomet malonu pamatyti šviežutėlius naujokėlius konvento džiunglėse.

Manto Puidos nuotr.

Tai jau istorija

Yulii, Odinas

Bardų vakarėlis

Atėjo ilgai, o gal ir nelabai lauktas bardų vakarėlis. Aplink stalą tarsi Apskritojo stalo riteriai buvo susodinti bardai. Netrukus prasidėjo įvairiausių bardų meistriškumą turėjusios įvertinti užduotys. Kas galėjo, improvizavo, jei kas ką prisiminė – tai Lenina... Medis (ne kartą mėtęs akmenukus į svetimus daržus) su savo asistentu juokdarius nedavė ramybės susikaupusiems ir ramiems bardams. Žiūrovai taip pat nebuvo pasyvūs stebėtojai. Skambėjo dainos ir liejosi alus (tikraja to žodžio prasme). Užduotis keitė užduotys, dainos pynėsi su eilėmis, alus su sidru.

Programa baigėsi. Liko neišaiškinti nugalėtojai. O jų ir nebu-

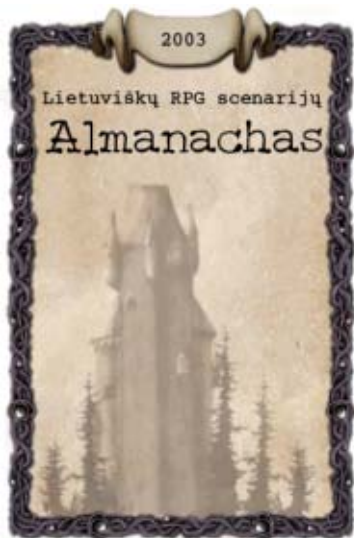
Gera ta lietuviška starka...

vo! Laimėjo draugystė! Štai šia romantiška ir idiliška gaida baigėsi bardų vakarėlis.

Ir nieko nestebino tyliai kampe po varginančios kelionės snaudžiantis latvis Imants Bielogrvis.

Leidinių pristatymas

RPG almanachas

Vieta: Skaistykla.

Laikas: šiandien, 18.00 val.

Audrius Jautakis – Shizzar pristatys lietuvišką RPG scenarijų almanachą.

Vyks apdovanojimai.

Šiame projekte dalyvauja ir interneto svetainė <http://fantasy.fantastika.lt/> (webmasteris – Gijas). Į almanachą įeina 8 scenarijai dalyvauja 7 žmonės.

Piešinį viršeliui nupaišė Dywa. Norintys almanachą galės įsigyti už nedidelį dauginimo išlaidų mokestį.

Faktualijos

Vienos iš konvento organizatorių Sigutės teigimu, naktis su Legionu – tai kažkas tokio... “Mes sugulėme apie pusę keturių ryto, o pusę šešių jie dar pradėjo dainuoti...”

Įvyko visi konvento programoje penktadienį numatyti renginiai bei keletas nenumatytų... Pvz., neoficialiam Legiono klubui vakar sukako 7-eri metai. Oficialiam rudenį sukakos 5.

Gandai, paskalos

Vakar apie 18 val. 33 min. tatau studijoje „Barškuolė“ Kovo 11-osios gatvėje buvo pastebėtas į Donkiss panašus asmuo, ant kairės rankos riešo besitatuiruojantis užrašą www.google.com

Rengiamas bokso ringas: jame susikaus www.skaityta.lt su kritikai. Po rungtynių gipsas visiems dalyviams bus dedamas nemokamai, nepriklausomai nuo traumų sunkumo...

Nepatikimi šaltiniai informavo, kad visų Rašykų siaubas ir grėsmė administratorė Milka nenorom turėjo atsakyti darbo šioje interneto svetainėje, nes gavo labai pelningą pasiūlymą iš “Lietuvos ryto televizijos”.

Kalnapičio—Tauro alaus darykla įsteigė prizą konvento dalyviui už dažniausiai paminėtą žodį “alus”.

Eiliukai

Yulii

Kiekvieną ankštų rytą, iš lovos išsiritus, Traiškanotas akis prasytyrus, Žvelgi pro miegantį langą, tirštu sapnų rūku apsidengusį, Į snaudžiantį dangų, į kylančią saulę.

Ant pirštų galų pasistiebus, Vaikai tirpstantį miegą; Giliai atsidusus, žiovilų išpūtus, Toks šviežias ir apsvaigęs Gyvenimui šypsaisi.

Ezellor (elfiškas vardas) piešinys

Paskaitos pristatymas

Gunta Dege paskaita “Latvių mitologija: svarbiausi dievai”

Vieta: Dievų priimamasis

Laikas: šiandien, 16.15 val.

Gunta Dege - filologė iš Latvijos. Dirba vadybininke nedidelėje įmonėje. Ji - viena iš “Latvijas Fantaazijas un fantastikas biedriība” (LFFB) įkūrėjų ir viena aktyviausių šio klubo narių.

Gunta konvento metu skaitys paskaitą (rusų kalba) apie latvių mitologiją, svarbiausius dievus.

Apie ką bus Guntos paskaita?

Prieš krikščionybei ateinant į Latviją, latvių mitologija turėjo

didžiulę įtaką kasdieniniam tautos gyvenimui. Į vyriausią dievą (Dievs) jie kreipdavosi, prašydami geresnio oro, norėdami apskusti kaimynus ir kitus dievus arba tiesiog pasakyti “ačiū” už gražią vietovę. Meeness (Mėnulis) prašė sėkmės kovose. Pas Mare ėjo, kai vaiko norėjo.

Ir, žinoma, viešnia iš Latvijos supažindins su daugybe smulkesnių dievų.

Bus įdomu ir tikrai netrūks humoro.

Atrakcija

Šiurpus skaitalas

Vieta: Dievų priimamasis

Laikas: šiandien, maždaug apie 22.00 val., iškart po Bardų vakarėlio

Čia tiems, kas nori paklausyti,

kokiomis istorijomis mūsų protėviai tamsiais vakarais vieni kitus šiurpindavo. Patikėkite, nuo kai kurių atsilieka net kraupiausi šio laikmečio siaubiakai.

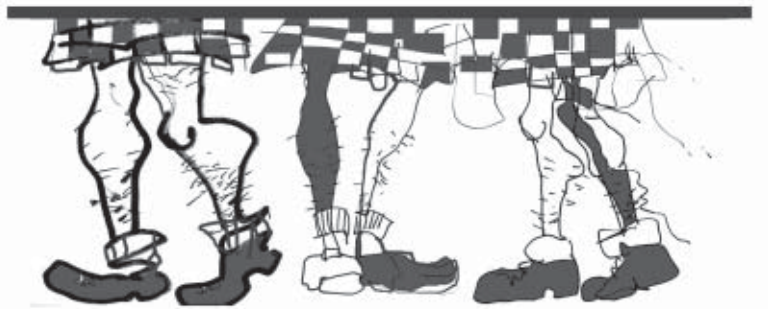
Intelektualios-sportinės-istorinės škotiškos žaidynės

Vieta: Kalva

Laikas: šeštadienis, 15.30 val.

Vyks intelektualinė – sportinė viktorina apie senovės Škotiją. Tikrai nusipelnę turės teisę į škotišką vardą ir teisę kurti savo klaną: pvz., Petras McJonaitis įkuria McJonaičių klaną.

Bus varžomasi fizinėse (akmens metimas ir pan.) bei intelekto rungtyse (senovės škotų medicina ir pan.).

Cathy piešinys

Mini bloodbowl turnyras!

Rinktis Rojuje nuo 14.00 val.

“Lituanicon 2003” rėmėjai

ŪKIO BANKAS

Asmeniškai parėmė: Liutauras Varanavičius

eridanas

KF 105!4
MŪSŲ MIESTO RADIJAS

SAVAS
Lietuvos studentų laikraštis

PlayStation

GAME
EXE
KOMPIUTERINIAI ŽAIDIMAI

MOKYKLOS
FRONTAS
LIETUVOS MOKSLEIVIŲ LAIKRAŠTIS

HAHERIS